

ZACHARIA

14:6-21

Steve Gregg legt de beelden van Zacharia uit als profetieën over de gemeente en haar geestelijke leven.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zacharia/14-6-21

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Zacharia en het oordeel over Jeruzalem	4 min	4
2	De val van Jeruzalem en het overblijfsel	3 min	6
3	God verlaat Jeruzalem via de Olijfberg	2 min	8
4	De gespleten berg als vluchtweg	3 min	9
5	Het overblijfsel is het nieuwe Jeruzalem	4 min	11
6	Indeling van de rest van Zacharia 14	2 min	13
7	Licht en duisternis in de vertalingen	3 min	14
8	Verduisterde hemellichten als oordeel	5 min	16
9	Een nieuwe dag voor het nieuwe Jeruzalem	2 min	19
10	Levend water stroomt vanuit Jeruzalem	4 min	20
11	Levend water als beeld van de Heilige Geest	2 min	22
12	Jezus verbindt het levende water aan Zacharia	2 min	23
13	Jeruzalem verheven boven het vlakke land	2 min	25
14	De volken komen naar de berg van de Heere	5 min	26

15	God oordeelt de vijanden van de gemeente	3 min	30
16	De volken viëren het Loofhuttenfeest	2 min	32
17	Geen terugkeer naar tempeloffers en feesten	3 min	33
18	Het geestelijk viëren van de Joodse feesten	3 min	34
19	De woestijnreis als beeld van het geloofsleven	3 min	36
20	Ons tijdelijke lichaam als tent bij God	2 min	38
21	Regen als beeld van Gods zegen	2 min	39
22	Geestelijke offers in Gods geestelijke tempel	2 min	40
23	Van de hogepriester tot de paardenbellen	3 min	42
24	Heel het leven en bezit aan God toegewijd	3 min	43
25	Geen handel en winstbejag in Gods huis	3 min	45
26	Van de herbouw tot de ondergang van de tempel	2 min	47
27	Een herbouwde tempel na Christus' offer	2 min	48
28	De vervulling bij de val van Jeruzalem	4 min	49
	Om verder te lezen		51

1

Zacharia en het oordeel over Jeruzalem

We gaan terug naar Zacharia 14 en dit boek afronden. De vorige keer heb ik gezegd dat er twee heel verschillende benaderingen van dit hoofdstuk zijn. Er is de populaire benadering die je tegenwoordig in de meeste studiebijbels en commentaren vindt. Die wordt de futuristische benadering genoemd en volgt meestal het schema van de bedelingenleer. Volgens die benadering gaat dit over de periode van de grote verdrukking, Armageddon, de komst van Christus en de vestiging van het duizendjarige rijk. Met andere woorden, eschatologie. Dit gedeelte gaat over het einde van de wereld en de komst van Christus.

Ik heb hier steeds gezegd dat ik het niet zie. Ik zie geen enkel bewijs dat dit het geval is, en ik zie ook geen argumenten die ervoor aangevoerd kunnen worden. Bijzonder behulpzaam om hierover te beslissen is hoofdstuk 13, vers 7, waar stond:

Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.

ZACHARIA 13:7

Jezus zei dat dit in de hof van Gethsémané werd vervuld. We weten dus dat hoofdstuk 13 zich afspeelt in de tijd van de hof van Gethsémané. Daarna staat er in vers 7 van hoofdstuk 13:

Dan zal Ik Me tegen de kleintjes keren.

[Vertalersnoot: De spreker volgt hier de Engelse formulering ‘against the little ones’, oftewel ‘tegen de kleinen’. Het eerdere Nederlandse citaat heeft ‘Mijn hand tot de kleinen wenden’.]

God keert Zijn hand tegen Zijn kudde, tegen Israël, omdat zij de Messias hebben verworpen. Zij hebben hun Herder geslagen. Hij keert Zijn hand tegen hen, en Hij zegt dat Hij twee derde van hen zal uitroeien, maar dat slechts een derde zal overblijven. Hij zal een overblijfsel bewaren dat niet onder Zijn oordeel zal komen. Maar de meerderheid, de twee derde, zal onder Zijn oordeel komen. Degenen die Zijn eigen volk zijn, het derde deel dat Hij spaart, zullen beproefd, getoetst en gelouterd worden zoals goud in het vuur wordt gelouterd. Maar zij zullen tot God roepen:

Hij is mijn God!

En Hij zal zeggen:

Dit zijn Mijn mensen.

Zo eindigt hoofdstuk 13, en het gaat rechtstreeks over in hoofdstuk 14. Hoofdstuk 14 gaat verder over wat die twee derde overkomt die worden vernietigd: wat er gebeurt wanneer God Zijn hand tegen Zijn volk keert. Hoofdstuk 13, vers 7 sprak over Christus Die door het volk Israël werd verworpen en gekruisigd en geslagen. En dezelfde zin in vers 7 gaat verder met:

‘En Ik zal Me tegen hen keren.’ Daarom moeten we aannemen dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen de kruisiging of de verwerping van Christus door Israël en het oordeel waarover hier wordt gesproken.

Ik kan me niet voorstellen waarom we zouden aannemen dat we vanaf de kruisiging van Christus tweeduizend jaar vooruit moeten springen en zeggen: ‘Hier is het oordeel waarover Hij sprak.’ Er kwam immers vrijwel onmiddellijk nadat zij Christus hadden verworpen een oordeel over Israël. Ik heb je Schriftgedeelten laten zien waarin Christus Zelf hun verwerping van Hem vergeleek met het afslaan van de uitnodiging van de koning om naar de bruiloft van zijn zoon te komen.

Toen de koning dat hoorde, werd hij boos. En hij stuurde zijn legers, bracht die moordenaars om en stak hun stad in brand.

MATTHEÛS 22:7

Dat staat in Matteüs 22. In Matteüs 21, in de gelijkenis van de wijngaard en de pachters:

Ze doodden de zoon. Daarop kwam de eigenaar, doodde hen en gaf zijn wijngaard aan iemand anders.

MATTHEÛS 21

Dit verwijst naar het feit dat hun stad zou worden platgebrand en dat zij geoordeeld zouden worden. Ze zouden gedood worden omdat ze Jezus dit hadden aangedaan. Dit gebeurde in het jaar 70 na Christus. Dit gebeurde tijdens de Joodse Oorlog. Die begon in het jaar 66 na Christus, in Galilea. Galilese dorpen werden weggevaagd. Daarna werden Judese dorpen weggevaagd. Daarna werd Jeruzalem belegerd, en vervolgens werd Jeruzalem veroverd.

2

De val van Jeruzalem en het overblijfsel

In de openingsverzen van hoofdstuk 14 staat:

Zie, er komt een dag voor de HEERE waarop de buit, op u behaald, in uw midden zal worden verdeeld.

ZACHARIA 14:1

[Vertalersnoot: De Engelse tekst die de spreker aanhaalt, heeft hier ‘de dag van de Heere’. Het Nederlandse citaat hierboven heeft ‘een dag voor de HEERE’.]

Dat is een uitdrukking die door de hele Schrift heen in een vrij algemene betekenis wordt gebruikt. De dag van de Heere wordt in veel profetische passages gebruikt. Die gaan niet over het einde van de wereld. Ze gaan over het einde van Babylon of Edom of Moab of een ander land. Hun einde, Gods oordeel over hen, is de dag van de Heere. Dat is de dag waarop de Heere wraak neemt op wie er ook maar bedoeld wordt. Er bestaat geen twijfel over wie hier bedoeld wordt, want het gaat om de twee derde die Hij zou vernietigen omdat zij hun Herder hadden geslagen. Dit is Jeruzalem.

Dat betekent dat je veroveraars al je spullen zullen meenemen, omdat ze je hebben overwonnen.

Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken, maar het overige van het volk zal niet uitgeroeid worden uit de stad.

ZACHARIA 14:2

Ook hier is 'alle volken' een overdrijving, maar in de Romeinse legers waren veel volken vertegenwoordigd die Rome had veroverd. Rome had tientallen volken veroverd, en die waren allemaal vertegenwoordigd in de legers van Rome. Ze werden voor de krijgsdienst geworven. Er trok dus een grote verscheidenheid aan heidense volken tegen Jeruzalem op.

Dus Jeruzalem wordt verslagen.

Er zijn mensen die plunderen wat er in de huizen is, en de vrouwen worden in feite door de invallers verkracht. De helft van de stad gaat in gevangenschap. Het overblijfsel, en dat is weer dat derde deel dat gespaard wordt, zal niet in gevangenschap gaan en zal niet van de stad worden afgesneden. Zij blijven Jeruzalem, hoewel de stad verwoest wordt. Zij zijn het geestelijke Jeruzalem. Zij zijn het Jeruzalem van God, de berg Sion, die de schrijver van Hebreeën noemt:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREEËN 12:22

Hebreeën 12:22 noemt de gemeente de berg Sion, de stad van God, het hemelse Jeruzalem. Dus wanneer het aardse Jeruzalem verwoest wordt, blijft de gemeente, het geestelijke Jeruzalem, in haar plaats voortbestaan. Dat hebben we gezien, en ik heb bij vers 3 gezegd dat wanneer de Heere uittrekt om tegen die volken te strijden, het niet

om Jeruzalem gaat, maar om de andere volken. Dit zou heel goed een verwijzing kunnen zijn naar de strijd waarin het Evangelie komt en de confrontatie aangaat met de machten van de duisternis. Het is een geestelijke strijd, en God trekt eropuit en voert oorlog tegen de heidense volken om ze te verslaan. Wij zijn verslagen. Door Christus zijn wij overwonnen. En Hij trekt eropuit en overwint de volken, de heidenen, door de gemeente.

3

God verlaat Jeruzalem via de Olijfberg

Dan staat er:

Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden.

ZACHARIA 14:4

Ik heb gezegd dat dit heel vaak ten onrechte wordt opgevat als een verwijzing naar Christus Die op de Olijfberg komt. Maar dit is eigenlijk een verwijzing terug naar een eerdere profetie in Ezechiël hoofdstuk 11, waar Gods voeten ook op de Olijfberg stonden. In Ezechiël 11 verliet Gods heerlijkheid de stad Jeruzalem, omdat God Jeruzalem overgaf aan zijn vijanden, in dat geval de Babyloniërs. Er wordt ons verteld dat Hij op de Olijfberg stond, dus buiten de stad. Hij verliet Jeruzalem door de stadspoorten aan de oostkant en ging op de Olijfberg staan. Hij had de stad verlaten. God verliet de stad. En omdat God de stad verliet, was er geen bescherming voor de stad, en daarom zou die in handen van de Babyloniërs vallen.

Dat gebeurde vóór de tijd van Zacharia. Zacharia leefde na die tijd. De tempel was herbouwd, maar het zou opnieuw gebeuren. God zou Jeruzalem opnieuw verlaten, en de stad zou opnieuw vallen, ditmaal in handen van de Romeinen. Dat Gods voeten op de Olijfberg staan, is dus geen verwijzing naar Jezus Die terugkomt en op de Olijfberg

gaat staan. Er staat nergens in de Bijbel iets wat zegt dat Jezus naar de Olijfberg zal terugkomen. Het wordt vaak gepredikt, maar het staat nergens in de Bijbel. Je zult geen enkele Schrifttekst vinden die zegt dat Jezus zal terugkomen en op de Olijfberg zal staan.

De reden dat mensen dat zeggen, is dat ze deze Schrifttekst opvatten als een verwijzing naar de komst van Christus. Ze zeggen: 'Zie je wel, Hij zal op de Olijfberg staan.' Maar hier staat niet Christus. Er staat niet de Messias. Er staat Jahweh. Natuurlijk kunnen we zeggen: 'Maar Jezus is Jahweh.' Dat kunnen we zeggen, maar dat wordt in het Oude Testament niet uitdrukkelijk gezegd. Er wordt niet verwacht dat je dat in deze passage zo begrijpt. Dat Jahweh hier op de Olijfberg staat, is niet anders dan dat Jahweh in Ezechiël op de Olijfberg staat. Hij heeft Jeruzalem aan zijn eigen verdediging overgelaten, en het heeft niet voldoende verdediging.

4

De gespleten berg als vluchtweg

In Ezechiël waren het de Babyloniërs die Jeruzalem zouden verwoesten, omdat God was vertrokken en op de Olijfberg was in plaats van binnen de stad. Dat ligt in het verleden. Dit is de volgende keer dat dat gebeurde, toen de Romeinen kwamen. En wat de verwijzing betreft naar de berg die splijt en een dal vormt: ik heb gezegd dat er bij de profeten, ook bij Zacharia, andere verwijzingen zijn naar bergen die dingen doen die bergen gewoonlijk niet doen: smelten, weggenomen worden en een vlakte worden. In Zacharia 4 stond:

Wie bent u, grote berg? Voor de ogen van Zerubbabel zult u een vlakte worden. Hij zal de sluitsteen aandragen onder luid geroep: Genade, genade zij hem!

ZACHARIA 4:7

Dat verwijst naar de berg van moeilijkheden, de berg van hindernissen voor zijn project.

Een berg die beweegt, een berg die splijt, een berg die smelt: dit zijn apocalyptische beelden. Het gaat niet over letterlijke dingen. Dit beeld houdt in dat een berg, die gewoonlijk een hindernis vormt wanneer je ergens naartoe reist, wordt weggenomen, zodat de rechtvaardigen in Jeruzalem kunnen ontkomen. En de berg splijt van noord naar zuid, waardoor er een dal van oost naar west ontstaat. Dat betekent dat als je vanuit Jeruzalem naar het oosten probeerde te vluchten, je op de Olijfberg zou stuiten. Je zou eromheen of eroverheen moeten gaan, en dat is moeilijk en tijdrovend. Het is alsof God een weg gaat banen voor Zijn volk om naar het oosten te vluchten. Dat wordt uitgebeeld door het splijten van de Olijfberg, waardoor daar een doorgang voor hen ontstaat.

Het is net zomin letterlijk als toen Johannes de Doper, die Jesaja aanhaalde, zei dat hij gekomen was om een effen weg te maken voor de Heere, en dat:

Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakte worden.

JESAJA 40:4

Hij heeft het niet over fysieke veranderingen in het landschap. Hij heeft het over geestelijke dingen: dat hij komt om de weg te banen, de weg te effenen voor de komst van de Messias. Ook hier baant of effent God de weg voor het overblijfsel om uit Jeruzalem te vluchten.

En dat deden ze, toen de Romeinen nog niet waren aangekomen, maar God de stad al had verlaten. God bevond Zich als het ware op de Olijfberg, buiten de stad. Hij liet niet de hele stad over aan de genade van de Romeinen. Hij gaf dat derde deel dat Hij zou sparen de gelegenheid om te vluchten. Het is alsof Hij een route zonder hindernissen voor hen beschikbaar maakte. Hij verwijderde een berg die hun in de weg stond en maakte een dal waardoor ze konden vluchten. Daarom gaan die verzen tot en met vers 5, die we hebben behandeld, zoals ik het begrijp over de verwoesting van Jeruzalem.

5

Het overblijfsel is het nieuwe Jeruzalem

Hoe zit het met de rest van het hoofdstuk? Er zit een onderliggende betekenis in. Naast het verwoesten van Jeruzalem behoudt Hij een overblijfsel. Van dit overblijfsel wordt niet alleen gezegd dat het iets anders is dan Jeruzalem, maar het vormt de voortzetting van Jeruzalem. Dit zagen we in hoofdstuk 13, vers 8, waar het in de tweede helft van hoofdstuk 13, vers 8 over het oordeel over Jeruzalem gaat. Hij zegt:

Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven.

ZACHARIA 13:8

Dat wil zeggen, in Jeruzalem.

Van het overlevende overblijfsel wordt gezegd dat het in Jeruzalem achterblijft, al is dat niet letterlijk.

[Vertalersnoot: De spreker haalt hier de Engelse woorden ‘one-third shall be left in it’ aan: ‘een derde zal erin achterblijven’. Hij betreft ‘erin’ op Jeruzalem. Het Nederlandse citaat hierboven spreekt over ‘in heel het land’ en ‘een derde ervan zal overblijven’.] De stad wordt door de vijanden ingenomen. Het trouwe overblijfsel gaat daar niet wonen.

Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken, maar het overige van het volk zal niet uitgeroeid worden uit de stad.

ZACHARIA 14:2

Het overblijfsel woont niet letterlijk in de stad Jeruzalem. Die is verdwenen. Die is met de grond gelijkgemaakt.

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MATTHEÛS 24:2

Wat zou het overblijfsel daar moeten doen, daar wonen?

Nee, ze blijven in Jeruzalem in de zin dat ze het overblijfsel van Jeruzalem zijn. Jeruzalem blijft alleen bestaan in de vorm van dit overblijfsel. Zij zijn de geestelijke kern, het trouwe overblijfsel van Jeruzalem. Jeruzalem bestaat nu in hen. Zij zijn Jeruzalem. Daarom zegt de schrijver van Hebreëën:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREËN 12:22

We zijn gekomen tot het Jeruzalem dat de gemeente is. Zo spreken de schrijvers van het Nieuwe Testament, en dat wordt hier ook geïmpliceerd.

Zo staat er ook in hoofdstuk 14, in het laatste deel van vers 2:

De helft van de stad zal in gevangenschap worden weggevoerd, maar het overblijfsel van het volk zal niet van de stad worden afgesneden.

[Vertalersnoot: Dit is een Nederlandse weergave van de Engelse formulering die de spreker uitlegt: ‘shall not be cut off from the city’. De eerder aangehaalde Nederlandse vertaling heeft ‘niet uitgeroeid worden uit de stad’.]

Ze hebben de stad beslist verlaten. Ze werden er niet van afgesneden. Ze werden er niet in uitgeroeid. In zekere zin bleven ze burgers van de stad, de ware stad Jeruzalem, die haar type en haar schaduw had in een werkelijke vesting met muren en een

geografische ligging.

De gemeente is de voortzetting van Jeruzalem. In de rest van Zacharia 14 is Jeruzalem, naar mijn overtuiging, de gemeente. Dat wil zeggen: het is het overblijfsel van Jeruzalem dat vluchtte en ontkwam. Dit overblijfsel blijft voortbestaan in de mensen aan wie de gevluchte gelovigen het Evangelie hebben verkondigd en die nu tot de gemeente behoren. De gemeente is één. Wij zijn dezelfde gemeente die zij waren, hetzelfde lichaam. Er is een ononderbroken voortzetting. De gemeente is dus dit Jeruzalem dat vanaf dit punt wordt besproken.

6

Indeling van de rest van Zacharia 14

Ik wil een indeling van dit laatste gedeelte voorstellen. De verzen 6 tot en met 11 gaan volgens mij eenvoudigweg over de gemeente, in beeldende bewoordingen. Dit is apocalyptische beeldspraak. We krijgen hier geen letterlijke taal. Maar het gaat over het huidige tijdperk en het huidige geestelijke Jeruzalem en zijn voortdurende activiteit. Daarmee komen we zelfs uit bij onze eigen tijd in de geschiedenis.

De verzen 12 tot en met 15 beschrijven hoe de vijanden van de gemeente uiteindelijk zullen falen en door God geoordeeld zullen worden, opnieuw in zeer symbolische taal, denk ik. Vervolgens gaat het laatste gedeelte, 16 tot en met 21, vooral tot en met vers 19, over het Loofhuttenfeest. Volgens mij wordt de gemeente daarmee vanuit een andere hoek bekeken. Alle heidenen komen het Loofhuttenfeest vieren. Maar ook dit is, naar mijn overtuiging, de geestelijke vervulling van het Loofhuttenfeest, niet het rituele feest van Israël.

De laatste twee verzen gaan er vervolgens over dat alles in het nieuwe Jeruzalem heilig zal zijn, niet slechts een paar dingen. Alle mensen zijn heilig, niet alleen de hogepriester. Alles — bekers, schalen, bellen aan de paarden — is heilig voor de Heere. In het Oude Testament werden sommige dingen aangewezen als heilig voor de Heere. Andere dingen waren gewoon. De dingen die gewoon waren, waren niet van de Heere. De dingen die heilig waren, waren van de Heere. In de nieuwe orde is alles van de

Heere. Alles draait om de Heere. Er zijn geen bepaalde categorieën die we aan de Heere onthouden, terwijl we Hem aan de andere kant geven wat Hem toekomt. Alles wordt aan God gegeven. Het is een totale overgave aan Hem. Alles is heilig.

7

Licht en duisternis in de vertalingen

De verzen 6 en 7 zijn behoorlijk moeilijk te vertalen, te oordelen naar de verschillende vertalingen die er bestaan. Er staat in vers 6:

Op die dag zal het geschieden dat het kostbare licht er niet zal zijn, evenmin de dikke duisternis. Maar er zal één dag zijn, die de HEERE bekend zal zijn, geen dag en geen nacht. Het zal geschieden ten tijde van de avond dat het licht blijft.

ZACHARIA 14:6-7

Wat betekent dit? Het is erg verwarrend. Het wordt nog verwarrender wanneer je de verschillende manieren vergelijkt waarop het vertaald wordt, want blijkbaar is het Hebreeuws op sommige punten onduidelijk. Laat me je een reeks vertalingen hiervan geven. [Vertalersnoot: De spreker las oorspronkelijk de New King James voor. Het citaatblok hierboven geeft de HSV weer. In de volgende vergelijking worden de door hem aangehaalde Engelse vertalingen in het Nederlands weergegeven.]

Deze New King James, waaruit ik net voorlas, zegt:

Op die dag zal er geen licht zijn, de lichten zullen zwakker worden.

Laat me diezelfde regel in verschillende vertalingen voorlezen. De New American Standard zegt:

Op die dag zal er geen licht zijn, de hemellichten zullen zwakker worden.

Dat verschilt niet veel van de New King James. Maar wanneer je bij de New Living Translation komt, staat er:

Op die dag zullen de lichtbronnen niet meer schijnen.

Daarin wordt het behoorlijk ingekort.

De ESV voegt nog een aspect toe. Daar staat:

Op die dag zal er geen licht, kou of vorst zijn.

Dat klinkt alsof er wordt gezegd dat er niet alleen geen licht zal zijn, maar ook geen kou of vorst. Waar komen die kou en vorst vandaan? Deze andere vertalingen noemen helemaal geen kou of vorst. Die hebben het alleen over licht, geen licht. Maar hier staat dat er geen licht zal zijn, geen kou, geen vorst.

De ESV is een redelijk goede vertaling. Ik weet niet zo goed waarom zij het Hebreeuws zo weergeven. En als je naar de NIV kijkt, de New International Version, dan staat daar:

Op die dag zal er geen licht zijn, geen kou of vorst.

ZACHARIA 14:6 – NEDERLANDSE WEERGAVE VAN DE AANGEHAALDE NIV

Hetzelfde als in de ESV. Dan zegt de New RSV, de New Revised Standard Version:

Op die dag zal er geen kou of vorst zijn.

Die noemt licht niet eens, alleen kou en vorst. Er wordt niets over het licht gezegd. Maar in een voetnoot van de New RSV staat:

Er zal geen licht zijn.

Dus wat is hier aan de hand? Het is vaag, moeilijk te begrijpen. Maar de meeste vertalingen stemmen overeen met de vertaling die we hier bekijken, die zegt dat er geen licht zal zijn. De lichten, dat wil zeggen de hemellichten, zullen blijkbaar afnemen. Ze zullen uitdoven.

8

Verduisterde hemellichten als oordeel

Nu komt dit idee dat de hemellichten uitdoven zo vaak in de Schrift voor, dat we ons er niet al te druk over hoeven te maken. Want als het letterlijk waar zou zijn dat de zon haar licht niet gaf, de maan haar licht niet gaf en de sterren uit de hemel vielen, zoals de profeten vaak zeggen, dan zou dat het einde van het heelal zijn. Sterren die uit de hemel op de aarde vallen, dat is feitelijk niet mogelijk. De aarde is kleiner dan welke ster ook. Een ster kan niet op de aarde vallen. Die zou duizenden keren groter zijn dan de aarde. Er kunnen zeker niet meerdere sterren op de aarde vallen.

Dit is beeldspraak. Wat betekent het? Het wordt in de Schrift vaak gebruikt voor oordelen over bepaalde volken in de geschiedenis, waarbij in wezen hun lichten uitgaan. Ze zullen de zon en de maan en de sterren niet meer zien. Ze verdwijnen uit de geschiedenis. Het gewone verschijnsel dat je de zon, de maan en de sterren ziet, zal geen deel meer uitmaken van hun leven.

Jesaja 13 beschrijft de val van Babel voor de Meden en de Perzen. Dat gebeurde in 539 voor Christus. In Jesaja 13:10 staat:

Ja, de sterren aan de hemel en hun sterrenbeelden zullen hun licht niet laten schijnen, de zon zal verduisterd worden wanneer zij opkomt, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.

JESAJA 13:10

Zon, maan en sterren donker. Wanneer? Toen Babel viel voor de Meden en de Perzen. Voor hen werd het donker, voor Babel dus. Vanuit het gezichtspunt van Babel werd het donker.

In Ezechiël hoofdstuk 32 staat een profetie over de val van Egypte voor de Babyloniërs, voor Nebukadnezar. Nebukadnezar veroverde Egypte, en dat wordt in Ezechiël 32 voorspeld. Ezechiël 32:7 zegt:

Ik zal de hemel bedekken wanneer Ik u uitblus, zijn sterren zal Ik in het zwart hullen. Ik zal de zon met wolken bedekken, en de maan zal zijn licht niet laten schijnen.

EZECHIËL 32:7

Er staat verder:

Alle lichten die aan de hemel stralen, zal Ik omwille van u in het zwart hullen. Ik zal duisternis over uw land brengen, spreekt de Heere HEERE.

EZECHIËL 32:8

Boven Egypte, toen de Babyloniërs hen veroverden. Dit is natuurlijk beeldspraak. Dit is niet letterlijk.

Edom werd eeuwen vóór Christus verwoest. Over dat oordeel zegt de profetie in Jesaja hoofdstuk 34 het volgende. In Jesaja 34:4 staat:

Heel het sterrenleger aan de hemel zal vergaan. De hemel zal opgerold worden als een boekrol, en heel zijn leger zal vallen, zoals bladeren vallen van een wijnstok, en zoals vijgen vallen van een vijgenboom.

JESAJA 34:4

Daarmee worden de sterren bedoeld. Dit is poëzie. Dit is niet letterlijk. Alle sterren die als vijgen uit bomen vallen. De hemel die als een boekrol wordt opgerold. Dit gaat over het moment waarop Edom werd veroverd. Dat was eeuwen vóór Christus. Zie je, dit is de gebruikelijke beeldspraak die de Schriften gebruiken wanneer ze spreken over een oordeel over een of andere grote macht.

In Joël gaat het eigenlijk over het oordeel over Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. In Joël hoofdstuk 2 begint het aangehaalde gedeelte bij vers 28:

Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.

JOËL 2:28-29

Dat is Pinksteren. Dan staat er:

Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen.

JOËL 2:30

Dus toen de stad werd verbrand en het bloed door de straten stroomde, voltrok zich het oordeel over Jeruzalem.

De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn, die de HEERE roepen zal.

JOËL 2:31-32

Petrus haalde deze hele passage aan en zei dat die op dat moment in vervulling ging. De uitstorting van de Geest was al aan de gang. Het oordeel zou natuurlijk kort daarna komen. Dus het afnemen van de lichten houdt verband met de verwoesting van een groot rijk. In deze context, in Zacharia 14, is dat zeker Jeruzalem. Zacharia is niet de enige profeet die zulke dingen zei in verband met Jeruzalem. Joël deed dat ook.

9

Een nieuwe dag voor het nieuwe Jeruzalem

Dus in zekere zin hebben we hier de verwoesting van Jeruzalem, het verduisteren ervan. Toch staat er aan het eind van vers 7:

Op die dag zal het geschieden dat het kostbare licht er niet zal zijn, evenmin de dikke duisternis. Maar er zal één dag zijn, die de HEERE bekend zal zijn, geen dag en geen nacht. Het zal geschieden ten tijde van de avond dat het licht blijft.

ZACHARIA 14:6-7

[Vertalersnoot: De Engelse formulering waarop de spreker reageert, luidt 'it will be light': 'het zal licht zijn'. Het Nederlandse citaat hierboven heeft 'dat het licht blijft'.]

Wat? Voor de ene is het duisternis; voor de andere is het dageraad. Terwijl de orde van het oude verbond, met haar tempel en haar rituelen en haar afvallige stelsel, ten onder gaat en het voor hen donker wordt, komt er een nieuw licht op. Er schijnt een nieuw licht. Er breekt een nieuwe dag aan.

Er staat in vers 7:

Het zal één dag zijn die bij de Heer bekend is.

Ik heb gezegd dat 'één dag' vertaald zou moeten worden als 'dag één'. In het Hebreeuws staat er tenminste letterlijk: 'Het zal dag één zijn.' Dit zou een verwijzing naar de schepping kunnen zijn. Dit is de eerste dag van een nieuwe schepping.

Paulus zei:

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

2 KORINTHE 5:17

De gemeente, het nieuwe Jeruzalem, is een nieuwe schepping. En nu de lichten uitgaan voor het oude Jeruzalem, is dat het begin van een nieuwe schepping. Voor een ander gaan de lichten aan. Voor het oude is het avond, maar er schijnt nog steeds licht, omdat er een nieuwe dag is voor een nieuw Jeruzalem. Dus tegen de avond zal het licht zijn. Avond voor de ene, licht voor de andere, zo lijkt het mij.

Ik zeg niet dat je het zo moet zien. Als je een andere, echt goede manier ziet om deze verzen te begrijpen, ga gerust je gang. Ik heb heel, heel lang met deze passage geworsteld, en ik ben er nog mee bezig. Als iemand het duidelijker ziet dan ik, des te beter voor je. Maar dit is wat dit volgens mij waarschijnlijk zegt.

10

Levend water stroomt vanuit Jeruzalem

En in vers 8:

Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen: 's zomers en 's winters zal het plaatsvinden. De HEERE zal Koning worden over heel de aarde. Op die dag zal de HEERE de Enige zijn en Zijn Naam de enige.

ZACHARIA 14:8-9

Er is niet één God voor de heidenen en één voor de Joden. Hij is niet alleen de Koning van de Joden. Hij is de Koning van de hele aarde. Jezus zei in Mattheüs 28:18:

En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

MATTHEÛS 28:18

Hij is nu de Koning van de hele aarde, niet alleen de Koning van Israël. Alle macht in hemel en op aarde behoort aan Christus. Hij is de Koning van de hele aarde.

Maar hoe zit het met die levende wateren die uit Jeruzalem stromen? We hebben minstens twee andere passages in het Oude Testament die spreken over deze wateren die uit Jeruzalem stromen. Een daarvan staat opnieuw in Joël. We hebben zojuist naar Joël gekeken en zagen Pinksteren, en we zagen de verwoesting van Jeruzalem. Dat is het oude Jeruzalem. Maar hoe zit het met het nieuwe Jeruzalem?

Joël 3:18 gaat volgens mij over het tijdperk van de gemeente. Ik geloof dat we na de bespreking van de verwoesting van Jeruzalem aan het eind van Joël 2 nu in hoofdstuk 3 bij het tijdperk van de gemeente zijn aangekomen. En in vers 18 staat:

Op die dag zal het gebeuren dat de bergen van jonge wijn zullen druipen, de heuvels van melk zullen stromen, en alle waterstromen van Juda zullen overlopen van water. Een bron zal uit het huis van de HEERE ontspringen, die het dal van Sittim zal bevochtigen.

JOËL 3:18

Opnieuw, niet letterlijk. Bergen doen ongewone dingen bij de profeten.

Je hoeft geen koeien meer te melken; melk gewoon de heuvels.

De bron die uit het huis van de HEERE stroomt, is een rivier die uit Jeruzalem stroomt, toch? En dat is wat Zacharia zei:

Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen: 's zomers en 's winters zal het plaatsvinden. De HEERE zal Koning worden over heel de aarde. Op die dag zal de HEERE de Enige zijn en Zijn Naam de enige.

ZACHARIA 14:8-9

Een deel naar het oosten en een deel naar het westen. Ten oosten van Jeruzalem ligt de rivier de Jordaan, die als grens van het land dient. In Joël staat dat het water het dal van de acacia's zal bevoeien. En volgens Jozua ligt dat in Moab, ten oosten van de Jordaan.

Hier hebben we een rivier die in Jeruzalem ontspringt, naar het oosten stroomt, de Jordaan kruist en de overkant bevoeit, het land van de acacia's aan de overkant. Twee rivieren kunnen elkaar niet kruisen. Dat is fysiek onmogelijk. Ze kunnen samenvloeien. Twee zijrivieren kunnen één grotere rivier worden, maar je kunt ze niet loodrecht op elkaar laten kruisen terwijl ze allebei voortdurend blijven stromen. Zo gedraagt water zich niet.

11

Levend water als beeld van de Heilige Geest

Dit is niet letterlijk. Waarom? Het is levend water. Levend water is geen H twee O. Levend water is een symbool voor iets geestelijks, zoals we weten uit wat Jezus zei. Jezus zei tegen de vrouw bij de put:

Jezus antwoordde en zei tegen haar: Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: Geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water gegeven hebben.

JOHANNES 4:10

En ook zij dacht ten onrechte dat Hij echt water bedoelde. Ze zei:

De vrouw zei tegen Hem: Heere, geef mij dat water, opdat ik geen dorst meer zal hebben en niet hier hoeft te komen om te putten.

JOHANNES 4:15

Maar Hij sprak over iets geestelijks. Levend water is geen gewoon water.

En als je naar Johannes hoofdstuk 7 kijkt, staat daar nog een verwijzing naar levend water. En deze keer vertelt Johannes zelf ons wat het is. In Johannes hoofdstuk 7, vers 37 tot en met 39, staat:

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.

JOHANNES 7:37-39

Het Loofhuttenfeest, zoals blijkt.

De Heilige Geest werd aan de discipelen gegeven nadat Jezus uit de dood was opgewekt. En Jezus zei dat er levend water uit het hart van Zijn gelovigen zal stromen. En Hij bedoelt de Geest. Een rivier van levend water is dus geen echt water; het is de Heilige Geest.

Bovendien zei Jezus:

Zoals het in de Schrift staat.

12

Jezus verbindt het levende water aan Zacharia

Die woorden in vers 38 zijn veelzeggend. Johannes 7:38:

Wie in Mij gelooft, uit hem zullen stromen levend water vloeien, zoals het in de Schrift staat.

Maar welke Schrifttekst zegt dat er levend water uit de gelovige zal stromen? Er is er geen die het in die bewoordingen zegt. Maar er is één Schrifttekst in het Oude Testament waar Jezus naar zou kunnen verwijzen, en maar één, die wel spreekt over rivieren van levend water die ergens vandaan stromen. En dat is Zacharia 14:8:

Op die dag zal het geschieden dat er levend water vanuit Jeruzalem zal stromen, de ene helft ervan naar de zee in het oosten en de andere helft ervan naar de zee in het westen: 's zomers en 's winters zal het plaatsvinden.

ZACHARIA 14:8

Welnu, als Jeruzalem tegen die tijd de gemeente is, de gelovigen, dan zegt de Schrift inderdaad dat er uit de gelovigen rivieren van levend water zullen stromen. Jezus zei:

Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

JOHANNES 7:38

Dit is de enige Schrifttekst waarop Hij mogelijk zou kunnen zinspelen. Hij duidt Zacharia 14:8 dus niet aan als iets in een toekomstig duizendjarig rijk, maar als wat er zou gebeuren wanneer Jezus verheerlijkt was. Zijn Geest zou aan Zijn discipelen worden gegeven. Dat is de betekenis die Johannes eraan gaf.

Daarmee worden dus een aantal dingen bevestigd. Eén: dat het levende water de Heilige Geest is. Twee: dat Jeruzalem verwijst naar de gelovigen in Christus, de gemeente. Drie: dat de periode waarnaar we kijken door Jezus en Johannes werd aangeduid als de tijd nadat de Geest was gegeven, nadat Jezus uit de dood was opgestaan, het tijdperk van de gemeente. Dat is dus de periode waar we het hier over hebben. En het gaat voortdurend door. Het is niet seizoensgebonden. Het is in de zomer en in de winter. Het gaat naar het oosten en naar het westen. En tegelijkertijd zal de Heere Koning zijn over de hele aarde, zoals Hij dat vandaag is.

13

Jeruzalem verheven boven het vlakke land

In de verzen 10 en 11 staat:

Heel het land zal als de Vlake worden, van Geba tot Rimmon, ten zuiden van Jeruzalem. Maar Jeruzalem zal verheven worden en op zijn plaats bewoond blijven, van de poort van Benjamin af tot de plaats van de vroegere poort toe, tot aan de Hoekpoort, en van de Hananeëltoren af tot aan de perskuipen van de koning. Zij zullen erin wonen, een banvloek zal er niet meer zijn: Jeruzalem zal onbezorgd wonen.

ZACHARIA 14:10-11

Als je dit letterlijk opvat, dan gaat dit over een tijd waarin het heuvelachtige land van Juda niet meer heuvelachtig zal zijn. Het zal worden geëgaliseerd. Het zal helemaal vlak zijn, alleen maar een vlakte. En daar zullen mensen in Jeruzalem wonen. Al deze herkenningspunten worden genoemd. Dit zijn herkenningspunten in het oude Jeruzalem. Ze zijn er nu niet in de huidige stad Jeruzalem in het Midden-Oosten. Dit zijn herkenningspunten die lang geleden zijn verwoest en er niet meer zijn. Dit moet dus niet letterlijk worden opgevat als een beschrijving van een toekomstig Jeruzalem waar deze herkenningspunten niet bestaan.

Er zou ook geen enkele goede reden zijn om zelfs maar een letterlijke uitleg voor te stellen, aangezien het hele hoofdstuk, het hele boek, verdorie, vol staat met symboliek en apocalyptische beelden. Om dan vol te houden: ‘We gaan dit hier letterlijk nemen. Dit is het letterlijke Jeruzalem in de laatste dagen, in het duizendjarig rijk’ — waarom? Op welke grond zouden we dat zeggen?

Het klinkt eerder alsof Jeruzalem het enige hoger gelegen gebied zal zijn. Het land eromheen zal helemaal vlak zijn. Nu stond er eerder in Zacharia, hetzelfde boek, in hoofdstuk 4, met betrekking tot Zerubbabel:

Wie bent u, grote berg? Voor de ogen van Zerubbabel zult u een vlakte worden. Hij zal de sluitsteen aandragen onder luid geroep: Genade, genade zij hem!

ZACHARIA 4:7

Bergen die worden weggenomen, het land dat een vlakte wordt: dit is niet letterlijk in Zacharia 4:7. Er is geen reden om het in Zacharia 14:10 wel letterlijk op te vatten.

14

De volken komen naar de berg van de Heere

Waarschijnlijker zegt het hetzelfde als wat andere profeten zeiden, zoals Jesaja in Jesaja hoofdstuk 2. In die openingsverzen van Jesaja 2 ziet de profeet een visioen van het tijdperk van het Messiaanse Koninkrijk. Sommigen zien het tijdperk van het Koninkrijk als een tijdperk dat zal worden ingeluid bij de wederkomst van Christus, het duizendjarig rijk. Anderen, de kerk gedurende het grootste deel van de geschiedenis, geloofden dat het Messiaanse tijdperk werd ingeluid bij de eerste komst van Christus en hetzelfde is als het tijdperk van de gemeente. Maar de taal moet dan natuurlijk wel in zekere mate geestelijk en symbolisch worden opgevat. Maar waarom niet? Deze teksten zijn in dichtvorm geschreven. Poëzie is vaak symbolisch.

Er staat in vers 2, Jesaja 2:2:

Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.

JESAJA 2:2

Nu is het huis van de Heere in het Nieuwe Testament de gemeente. Wij zijn de tempel van de Heilige Geest, opgebouwd uit levende stenen. De berg van het huis van de Heere is Sion, dat de gemeente is.

Dat is boven de bergen. Het zal de hoogste berg zijn.

De heidenen zullen erin komen.

Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.

JESAJA 2:3

Dat is wat de schrijver van Hebreeën zegt:

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREEËN 12:22

Jullie christenen zijn daar gekomen. Waarom? Omdat het Jeruzalem waar het hier om gaat de gemeente is. De volken, de heidenen, stromen gedurende dit hele tijdperk de gemeente binnen. Want de zending van de kerk onder de heidenen brengt een oogst van heidenen binnen, en zij komen allemaal het nieuwe Jeruzalem binnen, het lichaam van Christus.

En wat doen ze daar? Ze komen opdat:

Hij zal ons leren hoe we moeten leven, en wij zullen Zijn wegen volgen.

Is dat niet wat de gemeente doet? Jezus zei:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:19-20

Dit is wat Jezus in gang heeft gezet.

Dat is wat Jezus zei. Dat is wat deze mensen doen.

Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.

JESAJA 2:3

Dat zijn de aanwijzingen van Christus, de geboden van Christus. Het Woord van de Heere zal uitgaan van deze gemeente, van dit Jeruzalem.

Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

JESAJA 2:4

Enzovoort. Let erop dat hier wordt gesproken over Jeruzalem dat boven alle andere wordt verheven. Ik denk dat Zacharia 14:10 daarop doelt, wanneer al het land rondom Jeruzalem in een vlakte zal worden veranderd. Alles wordt laag gemaakt ten opzichte van Jeruzalem. Jeruzalem wordt verheven. De gemeente is Gods verheven volk, het

lichaam van Christus, de tempel van de Heilige Geest, het nieuwe Jeruzalem, de nieuwe berg Sion. Zo hebben de schrijvers van het Nieuwe Testament haar aangeduid. Ik denk dat de verwijzing naar al die andere gebieden die lager komen te liggen, eenvoudig een tegenstelling vormt met Jeruzalem, dat in deze beelden wordt verheven.

Micha 4 bevatte precies dezelfde profetie als Jesaja 2, over precies hetzelfde. Dus ik denk hier eigenlijk aan symbolische veranderingen in de topografie. Het is net als wanneer de Olijfberg splijt. De heiligen ontkomen daar. Dan komt er een bron uit Jeruzalem. Dat zou echt een topografische verandering zijn als het letterlijk was. Er verschijnt een nieuwe rivier in het landschap. Nu wordt het land verlaagd; de stad wordt verheven. Dit gaat allemaal over geestelijke veranderingen. Het is als een omwenteling aan het aardoppervlak. Dat zijn de bewoordingen die hier worden gebruikt, net zoals het afnemen van het licht en het schijnen van de lichten symbolisch zijn. Het is alsof de hemel en de aarde een omwenteling ondergaan. God schudt niet alleen de aarde door elkaar, maar ook de hemel, symbolisch gesproken. Maar dit gaat allemaal over geestelijke dingen.

15

God oordeelt de vijanden van de gemeente

Zo wordt ook het oordeel over de goddelozen volgens mij in even symbolische bewoordingen beschreven. De verzen 12 tot en met 15 zeggen:

En dit zal de plaag zijn waarmee de HEERE al de volken zal treffen die tegen Jeruzalem hebben gestreden: Hij zal ieders vlees, terwijl hij nog op zijn voeten staat, doen wegteren; de ogen van allen zullen wegteren in hun kassen en de tong van allen zal wegteren in hun mond. Op die dag zal het geschieden dat er een grote, door de HEERE bewerkte, verwarring onder hen zal ontstaan, zodat zij elkaars hand zullen vastgrijpen en tegen elkaar de hand zullen opheffen. Ook zal Juda in Jeruzalem strijden, zodat het vermogen van alle heidenvolken rondom verzameld wordt: goud, zilver en kleding in zeer grote hoeveelheden. En zo zal de plaag die de paarden, de muildieren, de kamelen, de ezels en al de dieren die zich in die legerkampen bevinden, zal treffen, dezelfde zijn als die plaag.

ZACHARIA 14:12-15

Dat wil zeggen, degenen die gedurende dit tijdperk de gemeente vervolgen. Dat zijn er heel wat geweest, en op de lange duur is het met hen allemaal slecht afgelopen: het Romeinse Rijk, de Kerkelijke Staat, de communistische landen, de nazi's, noem maar op. Iedere keer dat een rijk of welke macht dan ook tegen de gemeente strijdt, kun je er zeker van zijn dat het uiteindelijk slecht zal aflopen voor die vervolger, omdat God aan de kant van de gemeente staat.

Er komt een gruwelijk oordeel over hen. Het wordt in gruwelijke, dichterlijke bewoordingen weergegeven. Je moet niet al te zeer zoeken naar een volstrekt letterlijke overeenkomst. Bedenk dat dit poëzie is.

Juda en Jeruzalem zijn volgens mij de geestelijke eenheid, de gemeente, en die voert een geestelijke strijd. Zij verzamelt de rijkdom van de volken. Die rijkdom bestaat eigenlijk uit mensen. Paulus sprak over het bouwen van de gemeente met goud, zilver en edelstenen, waarmee hij mensen bedoelde. Maleachi sprak over het overblijfsel van Gods volk als Zijn juwelen, die Hij uit het brandende huis zou verzamelen voordat Hij het huis afbrandt.

[Vertalersnoot: Het woord ‘juwelen’ sluit aan bij de Engelse lezing ‘jewels’ in Maleachi 3:17. De HSV gebruikt daar ‘een persoonlijk eigendom’.] Hij heeft het in Maleachi hoofdstuk 3 over het overblijfsel van Jeruzalem dat ontkomt. Zijn mensen zijn als juwelen. Zij zijn rijkdom. De rijkdom van de heidenen wordt in het Koninkrijk van God bijeengebracht door de evangelisatieactiviteiten van de gemeente. Dit is waar volgens mij hier op wordt bedoeld.

Dat verwijst eenvoudig naar kostbaarheden. Volgens mij is dat een beeld van mensen die aan de gemeente worden toegevoegd, het goud en zilver en de edelstenen waar Paulus het in 1 Korinthe 3 over had.

Dus niet alleen de vijanden, maar alles wat zij hebben, valt onder Gods plagen en oordeel.

16

De volken vieren het Loofhuttenfeest

Nu we dat hebben gezegd, keren we terug naar het leven van de christelijke gemeenschap gedurende dit tijdperk. Het wordt beschreven als de volken, opnieuw de heidenen, die naar Jeruzalem komen, de gemeente. Het wordt beschreven als het vieren van het Loofhuttenfeest. Dat staat in vers 16 en de daaropvolgende verzen.

Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren. Het zal geschieden dat er geen regen zal vallen op hem die uit de geslachten van de aarde niet zal opgaan naar Jeruzalem om zich voor de Koning, de HEERE van de legermachten, neer te buigen. Als het geslacht van de Egyptenaren, waarop geen regen is gevallen, niet zal opgaan en komen, dan zal de plaag komen waarmee de HEERE de heidenvolken zal treffen die niet zullen optrekken om het Loofhuttenfeest te vieren. Dit zal de straf zijn voor de zonde van Egypte en de straf voor de zonde van alle heidenvolken die niet zullen opgaan om het Loofhuttenfeest te vieren.

ZACHARIA 14:16-19

Ze komen naar Jeruzalem, dat wil zeggen: ze komen de gemeente binnen. Mensen die zich bekeren, die het geestelijke Israël, het geestelijke Sion binnenkomen. Daar vieren ze het Loofhuttenfeest. Christenen zijn niet verplicht om Joodse feesten te vieren, en het Loofhuttenfeest is een Joods feest. Paulus maakt in Kolossenzen 2, vers 16 en 17, heel duidelijk dat wij de Joodse feesten niet vieren. Hij zegt:

— deze Joodse feesten —

Hij zei:

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

KOLOSSENZEN 2:16-17

Deze Joodse feesten dienden een doel totdat Christus kwam. Ze waren een voorafschaduw van Hem. Nu is Hij gekomen. Laat daarom niemand je oordelen over de vraag of je deze feesten wel of niet viert.

17

Geen terugkeer naar tempeloffers en feesten

Toch spreekt Zacharia over mensen die geoordeeld worden als ze de feesten niet vieren. Dus ofwel gaat dit, zoals de aanhangers van de bedelingenleer zeggen, over een toekomstig duizendjarig koninkrijk waarin de feesten volgens de Joodse orde opnieuw worden ingesteld. Bedenk dat de aanhangers van de bedelingenleer zeggen dat er, wanneer Jezus terugkomt, weer een Joodse tempel in Jeruzalem zal zijn. Levitische priesters zullen dan weer dierenoffers brengen en de Joodse feesten zullen weer worden gevierd. Dat de hele Joodse wet in het duizendjarig rijk weer zal worden nageleefd, met de offerrituelen en dat alles.

Waarom zouden ze dat zeggen? Dat is zo in strijd met wat het Nieuwe Testament in het boek Hebreeën zegt: dat al die dingen tijdelijk waren. Ze wezen allemaal vooruit naar Jezus. Hij is gekomen. Hij heeft eens en voor altijd het laatste offer gebracht. Er zullen nooit meer offers zijn. Waarom zou een groep christelijke leraren zeggen dat al deze dingen in het duizendjarig rijk terugkomen?

Dat doen ze deels omdat ze deze passage opvatten als een beschrijving van het duizendjarig rijk. Ze nemen aan dat het over het duizendjarig rijk gaat. Ze nemen aan dat Jezus aan het begin van dit hoofdstuk is teruggekomen en dat we nu kijken naar de

duizendjarige heerschappij. En omdat er over het Loofhuttenfeest wordt gesproken, zullen we dat blijkbaar weer gaan vieren. Ook wordt er in vers 21 gesproken over mensen die offers brengen en die komen om ze te pakken en te koken, enzovoort. Dus als dit letterlijk is, en als het toekomstig is, als het in het duizendjarige koninkrijk plaatsvindt, dan stelt God het jodendom opnieuw in. En dan is er blijkbaar geen christendom meer, want het christendom en het jodendom zijn niet dezelfde godsdienst. Toen het christendom kwam, kwam er een einde aan het jodendom. Dit moet dan betekenen dat er een einde komt aan het christendom en dat het jodendom terug is.

Dat kan niet als de schrijver van Hebreeën wist waar hij het over had, of trouwens wie dan ook in het Nieuwe Testament. Want Paulus zei:

Die dingen waren een schaduw. Het lichaam is van Christus.

Gaan we het lichaam wegdoen en terug naar de schaduw? Gaan we Jezus wegdoen en terug naar dierenoffers? Kom nou toch, hou toch op. Er is geen reden om het zo te zien. Er is geen reden om het zo te zien. Het is geestelijk.

18

Het geestelijk vieren van de Joodse feesten

Hoe weten we dat? Kijk naar 1 Korinthe hoofdstuk 5, vers 7 en 8. Paulus zei:

Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

1 KORINTHE 5:7-8

Welk feest? Hij verwijst naar het Feest van de ongezuurde broden. Als je de Joodse kalender kent, weet je dat in het voorjaar het Pascha op één dag werd gevierd, maar dat de zeven dagen daarna het Feest van de ongezuurde broden waren. Die hele tijd mochten de Joden geen zuurdeeg in hun brood hebben. Ze vierden een hele week het Feest van de ongezuurde broden, dat op het Pascha volgde. Dus wanneer hij zegt:

Christus, ons paaslam, is geofferd, dus laten we het feest vieren.

Welk feest dan? Het Feest van de ongezuurde broden, duidelijk.

En dan zegt hij:

Niet met het oude zuurdeeg, of met het zuurdeeg van kwaadwilligheid en slechtheid, maar met het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid.

Hebben we het hier over echt zuurdeeg, echt brood? Nee. Wanneer we zuurdeeg zeggen, hebben we het over slechtheid en boosaardigheid. Dat is geestelijk. Geestelijk zuurdeeg. En wat is het ongezuurde brood? Oprechtheid en waarheid. Dit is iets geestelijks. Hij zegt dat we het Feest van de ongezuurde broden vieren, maar hij bedoelt niet dat we het op de Joodse manier vieren. We vieren het op de geestelijke manier.

Elk van de Joodse feesten had een geestelijke betekenis. De Joden moesten het op de rituele manier vieren totdat Christus kwam. Maar nu vieren we het op de geestelijke manier. We vieren wel degelijk het Joodse Feest van de ongezuurde broden, maar eigenlijk niet het Joodse feest, maar het geestelijke feest. Het ongezuurde brood is oprechtheid en waarheid in ons leven. Het is geen viering van zeven dagen. Het is ons hele leven. Zeven dagen, het getal van de volheid, zeven — het staat voor ons hele leven. Ons hele leven moet vrij zijn van kwaadaardigheid en slechtheid en moet geleefd worden in oprechtheid en waarheid. Dat is het vieren van het Feest van de ongezuurde broden, zegt Paulus.

Wat zou het vieren van het Loofhuttenfeest dan kunnen zijn? Als er van de gemeente wordt gezegd dat ze het Loofhuttenfeest viert, dan is dat beslist van dezelfde aard. Het is net als het vieren van het Feest van de ongezuurde broden. Het is niet het Joodse

feest. Het is de geestelijke betekenis van het feest. Als er staat dat deze mensen het Loofhuttenfeest zullen moeten vieren, is dat net zomin een herstel van Joodse voorschriften als wanneer Paulus zegt:

Laten we het feest van het ongezuurde brood vieren.

Hij stelde het Joodse Feest van de ongezuurde broden niet opnieuw in, maar de geestelijke tegenhanger ervan.

19

De woestijnreis als beeld van het geloofsleven

Ik ben er dus van overtuigd dat Zacharia 14 het tijdperk van de gemeente voorzegt: de heidenen die het geestelijke Jeruzalem binnenkomen en het Loofhuttenfeest vieren in zijn geestelijke betekenis, in geestelijke zin. Welke geestelijke zin? Wat is de betekenis ervan? Wanneer de Joden het Loofhuttenfeest vierden, herdachten ze de tijd dat ze na de uittocht door de woestijn zwierven, voordat ze het Beloofde Land binnengingen. Gedurende die veertig jaar dat ze rondzwierven, woonden ze in tenten, tabernakels of hutten. Het wordt soms Soekot genoemd. Soekot betekent in het Hebreeuws hut of tent. De Hebreëën kampeerden in tenten terwijl ze door de woestijn trokken. Het Loofhuttenfeest, dat daarna voor altijd werd gevierd, diende om die tijd te gedenken.

Het belangrijke was echter niet dat ze op kampeertocht waren, maar dat God ook in een tent in hun midden was. God kampeerde met hen. Ze reisden met God tussen het moment waarop ze uit Egypte werden gered en het moment waarop ze zich uiteindelijk zouden vestigen in wat hun ten volle beloofd was. Deze periode was voor de Joden, volgens Paulus in 1 Korinthe 10, een type en een schaduw van ons leven.

Als je zelf 1 Korinthe 10 leest, zie je dat Paulus in vers 1 tot en met 6 een aantal dingen opsomt die de Joden meemaakten toen ze uit Egypte kwamen en in de woestijn leefden. Hij zei:

En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaders allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, en allen hetzelfde geestelijke voedsel gegeten hebben, en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus. Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn. En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals ook zij verlangd hebben.

1 KORINTHE 10:1-6

Dat wil zeggen: de Joden die in de woestijn rondzwierven, waren een type en een schaduw van ons christenen die nu leven. Dan gaat hij verder in vers 7 tot en met 11 van hetzelfde hoofdstuk, 1 Korinthe 10:7 tot en met 11. Hij waarschuwt ons om niet in

dezelfde fouten te vervallen: geen hoererij te bedrijven en geen afgoden te aanbidden zoals zij deden. God bracht daarvoor een oordeel over hen; velen werden gedood.

Hij zegt:

En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten. En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend. En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen van hen Hem verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn. En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver. Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

1 KORINTHE 10:7-11

Opnieuw een type. Het woord 'type' wordt in het Grieks gebruikt.

20

Ons tijdelijke lichaam als tent bij God

De ervaringen van de kinderen van Israël in die veertig jaar tussen Egypte en het Beloofde Land zijn een type en een schaduw van ons tussen de dag waarop we tot behoud kwamen en de dag waarop we onze uiteindelijke, blijvende toestand binnengaan. Het is ons hele leven. Hun rondzwerven in de woestijn, hun kamperen in tenten, staat symbool voor deze tijdelijke reis die we gedurende ons leven maken. We komen tot behoud en we reizen met God. Hij woont in ons midden. We kamperen.

Paulus spreekt in 2 Korinthe 5:1 over onze lichamen als tabernakels. In 2 Korinthe 5:1 zegt Paulus:

Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

2 KORINTHE 5:1

Een tent is tijdelijk; een huis is blijvend. De Joden woonden in tenten terwijl ze in de woestijn rondzwierven. Ze gingen in huizen wonen toen ze het Beloofde Land binnengingen. We bevinden ons nu in een tabernakel: ons lichaam, een tijdelijk lichaam in dit leven. Uiteindelijk zullen we een blijvend, onsterfelijk lichaam als huis hebben. Dat is bij de opstanding.

De tijd waarin we in tabernakels wonen met God in ons midden, is dus nu, in ons christelijke leven. We worden als het ware bij het kruis uit Egypte gered. We gaan ons blijvende huis binnen wanneer Jezus terugkomt. Ondertussen kamperen we. We zijn onderweg. We zijn vreemdelingen in een vreemd land. We zijn vreemdelingen en pelgrims die rondtrekken, en God kampeert met ons. Hij is hier en heeft Zijn tent in ons midden opgeslagen. Dat is onze viering. Dat is ons Loofhuttenfeest. Dat is de vervulling van de betekenis van het Loofhuttenfeest, geloof ik.

21

Regen als beeld van Gods zegen

Er staat dan dat als volken niet meewerken en hier niet in meegaan, er geen regen zal zijn in hun land. Regen wordt eerder, in hoofdstuk 10, al als een beeld gebruikt.

Zacharia 10:1 zegt:

Vraag de HEERE om regen ten tijde van de late regen. De HEERE maakt de onweerswolken, en Hij zal hun regen geven voor ieder gewas op het veld,

ZACHARIA 10:1

Ik wil zeggen dat de context van deze uitspraak, zowel wat eraan voorafgaat als wat erop volgt, ons geen aanleiding geeft om te denken dat hij het over echte regen en echte gewassen heeft. Het gaat over geestelijke zegen uit de hemel. Regen is een zinnebeeld van Gods zegen, omdat die uit de hemel komt en ons voedt, in stand houdt en voorspoed brengt. Vooral landbouwsamenlevingen danken hun voorspoed aan regen. Waar geen regen valt, gaan ze failliet. Alle zegeningen van God worden met regen vergeleken. Wil je regen van God, bid dan, vraag het aan God, en Hij zal je regen sturen. Hij zal zegen sturen.

In Zacharia 14 zullen de volken die geen deel uitmaken van de gemeente de zegen van God niet ontvangen. Ze zullen die mislopen. Het zal niet op hen regenen. De regen, de zegen, de geestelijke zegen die van God komt, komt op degenen die bij de gemeente betrokken zijn. Op degenen die volgelingen van Christus zijn, die bij God kamperen, die samen met ons deelnemen aan deze viering van het Loofhuttenfeest.

22

Geestelijke offers in Gods geestelijke tempel

Laat ik de laatste twee verzen van hoofdstuk 14 doornemen. Vers 20 zegt:

Op die dag zal op de bellen van de paarden staan: HEILIG VOOR DE HEERE. En de potten in het huis van de HEERE zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar.

ZACHARIA 14:20

Dit wordt allemaal beschreven met beelden uit de oudtestamentische aanbidding, omdat dat de enige aanbidding was die de mensen in de tijd van Zacharia kenden of waarbij ze zich iets konden voorstellen. In het Nieuwe Testament is het allemaal

geestelijk. Wij brengen geen dierenoffers. Daar wordt hier wel naar verwezen: mensen die offers brengen. Natuurlijk brengen wij geestelijke offers. Wij zijn een geestelijk priesterschap. Petrus zei in 1 Petrus 2:5:

dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

1 PETRUS 2:5

Paulus noemt enkele van die offers.

Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst.

ROMEINEN 12:1

De schrijver van Hebreëen zei in Hebreëen 13:15:

Laten wij dan altijd door Hem een loffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden.

HEBREEËN 13:15

Wij brengen geestelijke offers, geen lichamelijke. De bewoordingen zijn die van de oudtestamentische offers, maar de vervulling vindt plaats in het geestelijke Jeruzalem. Er zijn geestelijke offers, een geestelijk priesterschap, een geestelijke tempel, geen fysieke.

De God Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, Deze, Die een Heere van de hemel en van de aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn.

HANDELINGEN 17:24

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

1 KORINTHE 6:19

zegt het Nieuwe Testament.

23

Van de hogepriester tot de paardenbellen

Dit gaat dus over de gemeente in bewoordingen die aan de tempel doen denken, maar het is anders, want er staat:

Op die dag zal op de bellen van de paarden staan: HEILIG VOOR DE HEERE. En de potten in het huis van de HEERE zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar.

ZACHARIA 14:20

Deze woorden waren in het Oude Testament gegraveerd op een gouden plaat die met een gouden ketting om het hoofd van de hogepriester was bevestigd. Die rustte op zijn voorhoofd. Als je de hogepriester in zijn ambtsgewaad zag, had hij al zijn prachtige kleren aan, en op zijn voorhoofd zat die gouden plaat waarop stond:

Heilig voor de Heer.

De hogepriester was de heiligste man in Israël. Hij kon doen wat geen enkele andere man kon doen. Hij ging het heilige der heiligen binnen en bracht een offer. Geen ander mens, geen andere priester kon dat doen. Dit was de heiligste van alle mensen, en hij droeg de gegraveerde woorden:

Heilig voor de Heer.

Maar in deze nieuwe orde staat dat op de bellen van de paarden. Wat is er alledaagser dan bellen aan paarden? Wat is er minder geestelijk? Wat is er stoffelijker en onbeduidender dan bellen aan paarden? Dat is nu juist het punt.

In de nieuwe orde is het anders dan in de oude orde. In de oude orde behoorden sommige dingen aan God toe, en sommige niet. De hogepriester was de HEERE heilig. Het hele volk Israël was in een andere zin heilig, maar niet in dezelfde mate. Maar er waren veel dingen die de HEERE niet heilig waren. De tabernakel was een heilig gebouw, afgezonderd voor God. De inrichting, de schalen en de lepels daarin waren heilig. Ze mochten nergens anders voor worden gebruikt dan voor God. Ze behoorden Hem toe.

Er waren andere schalen en lepels en gebouwen die niet heilig waren. Die werden voor gewone doeleinden gebruikt. De tempel en de voorwerpen daarin werden helemaal niet voor gewone doeleinden gebruikt. Als iets de HEERE heilig is, betekent dat dat het afgezonderd is van de gewone dingen. Het is afgezonderd voor God, terwijl gewone dingen dat niet zijn. De tiende werd aan God gegeven. De overige negentig procent van het inkomen niet. De sabbat was een heilige dag, één dag van de zeven. De andere zes dagen waren niet in het bijzonder heilige dagen.

Met andere woorden, in het Oude Testament waren sommige dingen heilig en andere niet. Sommige dingen werden speciaal aan God aangeboden, en andere dingen werden niet in het bijzonder aan God aangeboden. Dingen die heilig waren, behoorden Hem toe. Dingen die niet zo heilig waren, waren van ons. Maar in het nieuwe Jeruzalem, in de gemeente, laten we niets in ons leven over dat niet aan God is toegewijd.

24

Heel het leven en bezit aan God toegewijd

Jezus zei in Lukas 14:33:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

Geen tien procent, niet één dag van de zeven. Alles wat je hebt. Je moet je helemaal geven, anders hoor je er niet bij. Je komt helemaal tot Jezus, anders ben je niet gekomen. En wanneer je tot Jezus komt, breng je alles met je mee naar Hem. Je bent Hem volledig toegewijd.

Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

1 KORINTHE 6:19-20

Zelf ben je gekocht. Je bent eigendom.

Jullie zijn niet van jezelf.

Je spullen zijn niet van jezelf. Het is allemaal van de Heere.

Elke dag, elk moment van je dag behoort God toe. Elke cent die je hebt, alles wat je bezit, behoort God toe. Je kinderen behoren God toe. Je hebt niets dat God niet toebehoort. Als je iets hebt dat God niet toebehoort, heb je niet alles wat je hebt opgegeven om een discipel te zijn.

In het normale christelijke leven is elk aspect heilig, zelfs de dingen die alledaags en wereldlijk lijken. Zelfs je werk is heilig. Je werkt misschien in een gewone baan met andere heidenen, maar jij bent daar om God te dienen. Zij zijn daar alleen om geld te verdienen. Jij bent daar om God te dienen. Daar ben je een dienaar van Christus, daar geplaatst, daarheen gestuurd om voor God te werken. Elk deel van het leven is heilig, en voor de gelovige in het nieuwe verbond is niets wereldlijk.

Dat wordt symbolisch uitgedrukt doordat de bellen van de paarden even heilig zijn als de hogepriester ooit was. Als de bellen van de paarden heilig zijn, wat is dat dan niet? Wat is er minder heilig dan paardenbellen, waarvan je zou kunnen zeggen: 'Dit is een categorie die niet heilig is voor de HEERE'?

Er staat:

Op die dag zal op de bellen van de paarden staan: HEILIG VOOR DE HEERE. En de potten in het huis van de HEERE zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar.

ZACHARIA 14:20

Dat wil zeggen, het zullen heilige schalen zijn, enzovoort.

Ja, al de potten in Jeruzalem en in Juda zullen voor de HEERE van de legermachten heilig zijn, zodat allen die willen offeren, zullen komen en ervan nemen om erin te koken. Op die dag zal er geen Kanaäniet meer zijn in het huis van de HEERE van de legermachten.

ZACHARIA 14:21

Dat wil zeggen, je kunt gewone spullen gebruiken om je offers aan God te brengen. Alles wat je hebt, kun je aan God offeren. Alles wat je bezit, elk wereldlijk ding, elk tastbaar ding, alles wat je eigendom is, wat God je ook heeft toevertrouwd, is je toevertrouwd om het voor Hem te beheren. En je kunt het Hem aanbieden voor Zijn Koninkrijk.

Dat is de nieuwe orde. In plaats van twee categorieën dingen, wereldlijk en heilig, zoals die er in het Oude Testament waren, valt nu alles onder de categorie heilig. Het is allemaal van God. Heel het leven is heilig, en alles behoort Hem toe en moet voor Hem worden gebruikt als een daad van offergave of aanbidding.

25

Geen handel en winstbejag in Gods huis

De laatste regel zegt:

Er zal geen Kanaäniet meer zijn in het huis van de Heer.

En een groot aantal vertalingen vindt dat dit als volgt vertaald moet worden:

Er zal geen handelaar meer zijn.

Dus een koopman. Ik weet niet wat het probleem met de Hebreeuwse tekst is. Waarschijnlijk staan in het woord voor Kanaäniet dezelfde medeklinkers als in het Hebreeuwse woord voor handelaar. Maar in Zacharia waren er hoe dan ook geen Kanaänieten in het huis van de HEERE, maar er waren wel handelaars. Dat weten we, omdat Jezus hen daar aantrof en hen eruit dreef. Het huis van de HEERE zal geen plaats zijn om klanten uit te buiten, om elkaar te gebruiken voor eigen verrijking. Jezus zei:

En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen van hier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel.

JOHANNES 2:16

Dus de tempel, de gemeente, het nieuwe Jeruzalem, is geen plaats waar mensen als zakenlieden aan elkaar geld verdienen. Natuurlijk doen we zaken, en misschien doen we zelfs zaken met christenen. Dat is een andere kwestie. Het punt hier is dat de handelaars daar misbruik maakten van mensen die God aanbaden en aan hen verdienden. Daarmee gebruikten ze godsdienst als een middel om winst te maken. Dat zal niet gebeuren in de ware gemeente, in het ware lichaam van Christus. Dat is verboden. Paulus zei dat in 1 Timotheus 6:5. We moeten het volgende vermijden:

voortdurend geruzie van mensen die een verdorven gezindheid hebben en beroofd zijn van de waarheid, omdat zij denken dat de godsvrucht een bron van winst is. Wend u af van dit soort mensen.

1 TIMOTHEÛS 6:5

Ze zien godsdienst als een middel om geld te verdienen en er zelf op vooruit te gaan. Hij zegt:

Blijf bij zulke mensen uit de buurt.

Daarvan zou niets meer mogen zijn in de tempel van de Heere, geen handelaars meer die alleen maar proberen winst te maken met godsdienst.

Er zijn genoeg mensen in de institutionele kerk die dat doen, en op christelijke televisie en christelijke radio en in grote institutionele christelijke kerken. Maar dat is nu juist het punt: de institutionele kerken moeten niet worden aangezien voor het lichaam van Christus. Het zijn door mensen opgerichte organisaties waar sommige mensen uit het lichaam van Christus naartoe gaan. Het lichaam van Christus bestaat uit alle ware volgelingen van Christus, het ware overblijfsel, de ware gelovigen die Jezus werkelijk volgen. Zij zien godsdienst niet slechts als een manier om hun materiële en economische doelen te bevorderen. Zij aanbidden God

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.

JOHANNES 4:24

Dit is wat Zacharia volgens mij met deze vreemde symbolische bewoordingen zegt.

26

Van de herbouw tot de ondergang van de tempel

Laten we, nu dat gezegd is, nog eens terugkijken op Zacharia. Bedenk dat de tempel nog niet gebouwd was toen Zacharia begon. De Joden die uit Babylon waren teruggekeerd, kwamen terug in een stad, Jeruzalem, waar geen tempel stond. Die was zeventig jaar eerder door Nebukadnezar platgebrand. Maar ze legden een fundament, en daarna raakten ze ontmoedigd. God deed Zacharia en Haggai opstaan, de twee profeten in Jeruzalem, om de mensen aan te moedigen de bouw van de tempel af te maken. Anders dan andere profeten vóór hen hadden deze profeten succes. De mensen luisterden naar hen en gehoorzaamden, en de tempel werd herbouwd.

Aan het begin van Zacharia gaan dus vooral de eerste zes hoofdstukken over deze periode waarin de tempel wordt herbouwd. De laatste zes hoofdstukken brengen ons bij het moment waarop de tempel opnieuw wordt verwoest. De tempel die ze bouwden, zou niet blijvend zijn. Hij zou een tijd blijven bestaan, en God zou hem inderdaad tegen bepaalde vijanden beschermen. In de dagen van Alexander de Grote, in de dagen van Antiochus Epiphanes, beschermde God de tempel, maar niet voor altijd. Hoewel God hen uit Babylon had teruggebracht, werden ze gewaarschuwd: 'Je moet die goddeloosheid eruit verwijderen. Je moet geen compromissen sluiten. Je moet die melaatsheid niet opnieuw in dat huis laten terugkomen. Want als dat gebeurt, zal het huis worden afgebroken. De stenen en de balken zullen worden weggehaald.'

Dat is wat er gebeurt wanneer we aan het einde van Zacharia komen. Hij kijkt verder dan zijn eigen tijd, vijf en een halve eeuw vooruit. Hij ziet de Messias komen, het overblijfsel uit Jeruzalem bijeenbrengen, en vervolgens ziet hij God Zijn definitieve oordeel brengen over het afvallige stelsel en de slechte tempel, de tempel die door zijn leiderschap van God was afgedwaald. Die werd neergehaald. Hij is niet herbouwd, en veel mensen, vooral aanhangers van de bedelingenleer, geloven dat dit wel zal gebeuren.

27

Een herbouwde tempel na Christus' offer

Mensen vragen me: 'Denk je dat de tempel herbouwd zal worden?' Mijn antwoord is: 'Dat zou kunnen.' Als de Joden de tempel inderdaad herbouwen, zal dat geen project zijn waar God met welgevallen naar kijkt. God heeft de tempel neergehaald omdat Hij een einde had gemaakt aan het nut ervan. Het offer van Christus was gebracht. Er zijn geen dierenoffers meer nodig. De Joden negeerden dat, kwamen daartegen in opstand en bleven dierenoffers brengen in de tempel, totdat God de tempel afbrak zodat ze dat niet meer konden doen. De val van de tempel was het oordeel over Israël omdat het Christus' offer verwierp. God zei: 'Als je dat ene offer niet wilt hebben, zul je ook geen ander offer hebben.'

Als ze de tempel opnieuw bouwen en opnieuw dierenoffers gaan brengen, zullen ze dat uit opstandigheid doen. Ze zeggen: 'We aanvaarden het offer van Christus nog steeds niet, maar we zullen verdorie een offer hebben. We zullen het voor elkaar krijgen.' De tempel opnieuw bouwen zou een daad van opstand tegen God zijn, niet iets wat Gods gunst zal hebben. Zullen ze het doen? Ik weet het niet. Sommige mensen denken van wel, omdat ze passages lezen zoals Zacharia hoofdstuk 14. Ze zeggen dat dit in een toekomstige tijd zal gebeuren. De tempel zal herbouwd worden. Er zal weer een Loofhuttenfeest zijn. Er zullen weer mensen dierenoffers brengen. Dit is hoe de bedelingenleer het duizendjarige rijk voor zich ziet. Maar zoals ik heb geprobeerd te laten zien, reiken de visioenen van Zacharia eigenlijk niet verder dan de verwoesting van Jeruzalem, behalve dat ze zeggen dat er deze nieuwe orde zal zijn die blijft voortbestaan. Het gaat nooit zo ver dat het kijkt naar het einde van de wereld of het einde van deze huidige orde. Zelfs Jezus Zelf had in Lukas 21 gezegd dat de legers tegen Jeruzalem zouden optrekken, en Hij zei dat de discipelen dat zouden zien. In Lukas 21:20:

28

De vervulling bij de val van Jeruzalem

Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is.

LUKAS 21:20

Sommige van die discipelen hebben inderdaad gezien hoe de Romeinse legers Jeruzalem omsingelden. Hij zegt:

Weet dan dat de verwoesting ervan dichtbij is.

En een paar verzen later zei Hij:

Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt.

LUKAS 21:22

Jezus gaf dus te kennen dat alles wat in de profeten geschreven stond, in vervulling kwam doordat de Romeinse legers kwamen en Jeruzalem verwoestten, en het tot een woestenij werd. De laatste van de profeten, Maleachi, sprak hierover. Zacharia, de op een na laatste van de profeten, sprak hierover. Haggai sprak hierover, geloof ik. Jesaja en Jeremia en Ezechiël spraken hierover, geloof ik. Jezus zei dus:

Als dit gebeurt, zal alles wat geschreven staat in vervulling gaan.

Dat zou erop wijzen dat we er beslist goed aan doen deze latere hoofdstukken van Zacharia te zien als een voorspelling van precies datgene waarvan Jezus zei dat het bij de verwoesting van Jeruzalem in vervulling zou gaan.

De Messias kwam. De Joden verwierpen Hem grotendeels. Een overblijfsel geloofde Hem, en zij werden de gemeente, het nieuwe Jeruzalem, het voortbestaande Jeruzalem. Maar de stad die afvallig was, werd neergehaald. Voor zover ik weet, zal die nooit hersteld worden. Er is vandaag natuurlijk een stad Jeruzalem, met mensen erin. Die is niet wat ze was. Ze heeft geen tempel. Ze is geen centrum van aanbidding. Het is niet eens een godsdienstig land. Israël is een seculier land, en dat zeggen ze zelf. Er zijn daar godsdienstige Joden, maar ook atheïstische Joden en boeddhistische Joden en newage-Joden en heidenen en Arabieren. Er zijn daar allerlei soorten mensen. Het is niet het centrum van aanbidding voor godvruchtige mensen dat het ooit was.

Het is niet hersteld. Het is fysiek herbouwd, maar dat is niet hetzelfde als een herstel tot wat het was. Of het ooit hersteld zal worden tot wat het was? Dat geloof ik niet. Ik denk niet dat de Bijbel dat voorspelt. Ik geloof dat God met iets beters is gekomen. De oude stad was de voorafbeelding en de schaduw. Datgene waarvan ze een voorafschaduw was, is gekomen. Christus is het lichaam, en wij zijn Zijn lichaam, de gemeente. Dit is dus de vervulling.

Zo begrijp ik Zacharia en wat hij bedoelt. Zoals je hebt gezien, heb ik alles gedaan wat ik kon om dwarsverbanden met het Nieuwe Testament aan te wijzen en zo te laten zien waarom ik het op die manier zie. Wanneer mensen zeggen dat het over het toekomstige duizendjarige rijk gaat, hebben ze geen parallelteksten. Er staat niets in deze passage of elders in de Schrift dat zegt dat er in het duizendjarige rijk een

Loofhuttenfeest zal zijn. Dat halen ze helemaal hiervandaan, uit hun interpretatie. Er is niets wat zegt dat Hij in het duizendjarige rijk, of wanneer Jezus terugkomt, op de Olijfberg zal staan. Dat staat alleen in deze passage. Er is geen paralleltekst.

Om het op de toekomst te betrekken, kun je geen parallelteksten vinden waarmee je kunt zeggen: 'Kijk, hier staat ook dat het in de toekomst zal gebeuren.' Maar wanneer we wel parallelteksten vinden, dan blijken die allemaal betrekking te hebben op de gemeente en de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus. Dus als we de Schrift de Schrift laten uitleggen, hebben we volgens mij maar één keuze in deze zaak. En dat is de manier waarop het Nieuwe Testament deze profetieën als vervuld aanwijst, en Jezus Zelf ook.

We zijn klaar met Zacharia.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zacharia 13:7
- Mattheüs 22:7
- Mattheüs 21
- Zacharia 14:1
- Zacharia 14:2
- Hebreëën 12:22
- Zacharia 14:4
- Zacharia 4:7
- Jesaja 40:4
- Zacharia 13:8
- Mattheüs 24:2
- Zacharia 14:6-7
- Zacharia 14:6 — Nederlandse weergave van de aangehaalde NIV
- Jesaja 13:10
- Ezechiël 32:7
- Ezechiël 32:8

- Jesaja 34:4
- Joël 2:28-29
- Joël 2:30
- Joël 2:31-32
- 2 Korinthe 5:17
- Zacharia 14:8-9
- Mattheüs 28:18
- Joël 3:18
- Johannes 4:10
- Johannes 4:15
- Johannes 7:37-39
- Zacharia 14:8
- Johannes 7:38
- Zacharia 14:10-11
- Jesaja 2:2
- Jesaja 2:3
- Mattheüs 28:19-20
- Jesaja 2:4
- Zacharia 14:12-15
- Zacharia 14:16-19
- Kolossenzen 2:16-17
- 1 Korinthe 5:7-8
- 1 Korinthe 10:1-6
- 1 Korinthe 10:7-11
- 2 Korinthe 5:1
- Zacharia 10:1
- Zacharia 14:20
- 1 Petrus 2:5
- Romeinen 12:1
- Hebreeën 13:15
- Handelingen 17:24
- 1 Korinthe 6:19
- Lukas 14:33
- 1 Korinthe 6:19-20

- Zacharia 14:21
- Johannes 2:16
- 1 Timotheüs 6:5
- Johannes 4:24
- Lukas 21:20
- Lukas 21:22

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.